

«Світ у вікні» Тамари Кирдій

«Доля... Яка вона? Мабуть, барвиста, розмаїта, як веселка. У кожного своя, має свої особливі барви. Яюсь запитала у своєї: «Яка ти, доле?». Почулося: «Складна...». А далі – тиша. Важка... Як це? Спробую уявити.

«Світ у вікні» Тамари Кирдій

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Моє приречення – моє життя. А воно – то сходинки. Ось я вгорі, а незабаром внизу... Піднімаюся східцями вгору. Так і в реальності... Фатум – це мій клавесин, де перемежовуються різні обарвлення – клавіші білі та чорні. Виконуючи соло своєї долі, перебираю їх: біла, чорна, біла, біла...». Так пише про свій талан Оксана Верзун. А який він у Тамари Кирдій? Яких клавіш у її житті більше – чорних чи білих? На запитання про це вона щиро посміхається. Тамара – людина-оптиміст, вона ніколи не нарікає на свою долю. Нам би в неї почитися.

Народилася Тамара Кирдій на хуторі Труді. Хатинка стояла далеко від села. Дитинство проходило серед барвистих луків і садів. Росла-виростала, бавилась, бігала, як і вся сільська малеча. Мріяла про своє майбутнє, що здавалось, як і кожній дівчинці, світлим, перспективним. Хотіла стати лікарем. Та її прагнення залишилися мріями. Де не візьмись – лихо. Тяжка хвороба прикувала до ліжка на все життя.

Лікарняна комісія винесла вердикт – інвалідність I групи й інвалідне крісло. Та дівчина не змиралася зі своєю бідною. Захопилася книжками, почала самостійно вчитись, а ще – писати вірші й малювати. Рівними рядочками лягло на папері все те, чого не могла побачити, зробити. Крім хвороби, Тамарі довелося пережити велике горе – смерть матері. Потяглися тяжкі дні та ночі, але, дякуючи Богові, допомогли вижити родичі, знайомі та вірні друзі.

Після смерті матері Тамара змушена була переїхати в Будинок милосердя, що в селищі Степань. У ньому проживає вже 8 років. Здавалося б, коли кожен день перемагає біль, то тупішає серце, а в молодій жінки воно відкрите для людей, наповнене любов'ю та щастям. Усе це вона передає на папері. Кожен вірш – стан її душі: відчай і радість, надія, любов і відданість. І хоч багатьом її поезія ще невідома, та Тамара вдячна долі, що на добрих і щедрих людей їй щастить.

Її твори публікуються в районних й обласних виданнях. Але мріяла, щоб усі вони вийшли в збірці. І Господь почув її прохання. Недавно побачила світ перша книга віршів Тамари Кирдій «Світ у вікні». У кожній поезії відчуваємо глибоку любов до моральних цінностей людини. Адже деякі люди зовсім не цінують ширість, справедливості, дружбу, відданість. Вони перестали довіряти один одному. Здається, що забувають про те, що все найкраще в житті безкоштовне. Друзі,

сім'я, щастя, любов, посмішки – усе це отримуємо зовсім безоплатно! Сучасний людина цінує інше, для більшості не є важливим те, що відчуваєш, чого досягнув, або прагнеш здобути. Їх цікавлять хіба що бренд твого одягу, модель телефону, марка машини й тому подібне.

Творчість Тамари Кирдій багатогарна. Це цикли поезій про Україну, красу рідної природи, до Міжнародного дня інвалідів, про лікарів, матір, кохання, жінку, а також гумористичні твори для дітей. На уроках, вивчаючи творчість письменників рідного краю, вчителі Степанської ЗОШ I-III ст. використовують твори Тамари Кирдій. Ініціатором видання книги «Світ у вікні» став Сергій Гаврилюк, заступник директора з навчально-виховної роботи Степанського будинку дітей і молоді. Першим на клич видати збірку поезій відгукнувся лікар-отоларинголог обласної клінічної лікарні Яків Кругленко, який порадив звернутися в друкарню видавництва ППФ «Формат А-7», і добрі люди допомогли. А бібліотекар разом із учителями й учнями місцевої школи провели презентацію цієї книги.

Найближча подруга Тамари Ольга Шур ознайомила присутніх із біографією поетеси. Редагувала вірші до друку Валентина Старко. Марія Лазарчук підготувала з учнями 7 класу поетичну сторінку, а Сергій Гаврилюк заспівав улюблену пісню Тамари Кирдій із репертуару Василя Зінкевича «Ти – сонце в небі». Учні мали змогу переглянути книжкову виставку, мультимедійну презентацію та виставку малюнків Тамари, яку організувала керівник гуртків Рівненської обласної станції юних туристів «Народні умільці-краєзнавці» Олександра Ласицька.

Попри тяжкий для країни час, люди щиро відгукнулися на кинутий клич, і ось мрія Тамари здійснилася. Автор щиро дякує всім, завдяки чий милосердний і фінансовий підтримці видана збірка поезій «Світ у вікні». Тамара любить свою Україну, рідну землю, живе турботами односельців. Сліпий іноді більше бачить, ніж зрячий, а от вона відчуває швидше своїми хворими ногами, ніж часом той, хто безжально топче рідну землю, не знає її ціни. Вона любить життя, цінує його, і це є прикладом мужності, надії та віри.

Через відчай пройшла,
Крізь страждання...
Не пора ще їти в небуття.
Чую... Знов у душі поривання.
Я описую силу життя...
(Т. Кирдій «Моя сповідь»).

Галина ВАХНЮК,
бібліотекар
Степанської ЗОШ I-III ст.